

ФЕСТИВАЛ

Дани позоришта и културе

Сомборска ружа крунисала фестивал у Ловри

Након прошлoгодишњег успеха „Кнегиње чардаша“, у извођењу глумаца и певача из Српског позоришта у Мађарској, овогодишње „Дане позоришта и културе у Ловри“ обележила је обнова оперете „Сомборска ружа“, по тексту и у режији Милана Руса, и на музику Габора Ленђела

Српска публика у Мађарској са нестрпљењем је очекивала поновно извођење ове популарне оперете, која се још увек памти, иако су стасале нове генерације извођача и публике, а од првог извођења прошло је готово две деценије.

У периоду од 20. до 24. јула, ловранска летња позорница била је центар културног и позоришног живота Срба у Мађарској, на којој су се смењивали глумци, певачи, плесачи и врсни музичари, а манифестација је отворена концертом „Авала експрес 20“, који је након Будимпеште, стигао и у станицу „Ловра“. Био је то још један повод за сећања и пребирање по успоменама оних који су на првом извођењу, пре 20 година, слушали песме Тамаша Чеха, по оригиналном тексту Гезе Беремењија, у преводу и надахнутом препеву Петра Милошевића. Догодио се поновни сусрет са „евергрин“ музиком и порукама тадашњег бунта једне генерације, оличеног у наступима Тамаша Чеха.

И док је публика лагано пунила гледалиште, о припреми и значају манифестације, коју заједнички организују Српско позориште у Мађарској и село Ловра, поразговарали смо са Љубомиром Алексовом, представни-

ком Срба у Мађарском парламенту, иницијатором овог фестивала.

– Наша манифестација ушла је у другу деценију постојања и на то смо врло поносни. Летња позорница, овде у Ловри, привлачи публику и право је место за овакве комаде, попут прошлoгодишње оперете „Кнегиња чардаша“ и овогодишње „Сомборске руже“, јер се ради о отвореној сцени и публика је жељна смеха, музике и добре забаве. Трудимо се да имамо заступљену и визуелну уметност, па ћемо и ове године имати изложбу слика, као и дечији програм за наше најмлађе. Најважније је увек унапред обезбедити средства, што су учинили и наше Удружење за очување културе и традиције, и Српско позориште. Наравно, конкурисаћемо за овај програм и следеће године. У договору са првим човеком позоришта, Миланом Русом, без кога организација и извођење овако богатог и садржајног програма не би били могући, наша

манифестација успева да привуче велики број љубитеља позоришта и културе, а Ловрани је увек радо очекују

– рекао је за наш лист Љубомир Алексов.

Са нестрпљењем и знатижељом очекивала се премијера обновљене оперете „Сомборска ружа“, са подмлађеном екипом глумаца и певача који су овога лета наступили на ловранској позорници.

У главним улогама појавили су се: млади и талентовани пар – Даринка Орчик као лепа Ружа и апсолвент глуме Марко Ембер као капетан Рада; фантастични Јосо Маториц, као Живојин који жели да се погосподи, па постаје Виталије, говори француски; увек убедљив и склон трансформацији Бранимир Ђорђевић, као Циганин Бери.

Ту је, наравно, још један заљубљени пар, слушкиња

Мара у извођењу Бранке Башић и слуга Ђуро, кога маестрално игра Тома Принц.

ИЗЛОЖБА СЛИКА СТРАЈЕ МАРЈАНОВИЋА

На летњем Фестивалу позоришта и културе у Ловри, визуелна уметност представљена је изложбом сликара и витражисте Страје Марјановића. Отварање је уприличено између два чина оперете, када је нумеру „Ја сам рођен тамо на салашу“ отпевао Хор „Свети Серафим Са-

ровски“ из Зрењанина, а у улози модератора појавио се Ратко Краљевић.

Рођени Сомборац, Страја Марјановић, већ четврт века живи у Будимпешти, где се развијао као уметник, урадио неке познате рестаурације цркава и других значајних објеката,

доказао се као мајстор стакло-сликарства, а затим се вратио својој првој љубави, сликама на платну.

Као и на прошлoгодишњој изложби у Српском културном и документационом центру у Будимпешти, и овога пута ради се о платнима ко-

ја зраче топлим бојама, чудесним светлом и на магичан начин привлаче публику да у њих просто закорачи.

– Драго ми је да су моје слике представљене и овде у Ловри, и видим да су се одлично уклопиле са представом „Сомборска ружа“. Поред сликарства, моја велика љубав и оно чему сам посветио добар број година живота и професионалне уметничке каријере, јесте израда витража, најчешће у црквама, за шта сам се посебно школовао у мајсторским атељеима у Србији. И на мојим сликарским платнима бавим се и привлачи ме светлост, одсјај, игра светла и сенке, као и предмети од стакла. Светлост и сунце дају бојама на стаклу посебну топлину или хладноћу и сасвим их мењају, а то је за мене фасцинантан моменат – обратио се присутнима уметник и захвалио се Милану Русу на позиву да своје слике изложи на овогодишњим „Данима позоришта и културе“ у Ловри.

